

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved lovforslaget indføres et statstilskud med henblik på at yde en målrettet kompensation for forhøjelsen af kulafgiften, således at den fremtidige tilslutning til kulbaseret kraftvarme kan fastholdes. Den foreslåede ordning vil blive rettet imod de forsyningsvirksomheder, hvor tilslutningen af nye forbrugere kan ventes at blive påvirket negativt af afgiftsforhøjelsen.

Den foreslåede kompensationsordning er en opfølgning på den forhøjelse af kulafgiften, som blev vedtaget i 1993 som et led i »de grønne afgifter«. Ved lov nr. 490 af 30. juni 1993 om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter blev afgiften for kul forhøjet fra de nugældende 690 kr. pr. ton til 1.040 kr. pr. ton pr. 1. januar 1998; forhøjelsen gennemføres trinvis, første gang pr. 1. januar 1995.

Forhøjelsen af kulafgiften vil i de fleste områder medføre en forhøjelse af afgiftsbelastningen på henved 900 kr. årligt for et typisk parcelhus i 1998, hvor afgiftsforhøjelsen slår fuldt ud igennem. For de billigste kraftvarmeområder vil afgiftsbelastningen stige med ca. 600 kr. årligt.

I bemærkningerne til lovforslaget om forhøjelse af kulafgiften påpeges, at kulbaseret kraftvarme fortsat vil høre til de absolut billigste opvarmningsformer i de udbyggede kraftvarmeområder, hvor der er stor brugertilslutning, og nettet i vid udstrækning er afskrevet. Videre anføres det om baggrunden for det foreslåede tilskud:

»I visse områder, hvor kraftvarmenettet er nyt eller under opbygning, er det imidlertid afgørende for rentabiliteten, at der sker en tilslutning til varmenetene som forudsat. Regeringen vil derfor gennem en målrettet kompensationsordning sikre, at kulafgiftsforhøjelsen ikke fjerner incitamentet til at tilslutte sig varmenettet i de mest sårbare områder«.

Det er vigtigt at sikre, at de potentielle forbrugere i disse områder fortsat er motiverede for at aftage

fjernvarme uanset kulafgiftsforhøjelsen. En sikring af tilslutningen er afgørende både for forsyningsvirksomhedens rentabilitet og for brugerøkonomien, idet indtægterne fra nye forbrugere også vil komme priserne til de bestående forbrugere til gode. Derudover vil en fortrængning af de hidtidige opvarmningsformer (mest individuel oliefyling, men også elopvarmning) indebære energibesparelser og dermed miljøfordele.

Pålæg om tilslutningspligt efter bestemmelserne i varmeforsyningsloven vil ikke være tilstrækkeligt til at sikre en hurtig udvikling af tilslutningen, idet der er 9 års frist for tilslutningspligt for bestående bebyggelse, og idet tilslutningspligten ikke indebærer en aftagepligt.

Ordningen vil blive målrettet til de kulbaserede kraftvarmeforsyninger, hvor varmeprisen er relativ høj, og hvor den fremtidige tilslutning af forbrugere derfor kan ventes at blive påvirket negativt på grund af afgiftsforhøjelsen.

Varmeprisen varierer en del og er erfaringsmæssigt relativ høj i nye forsyningsområder og områder, som stadig er under udbygning. Det skyldes store afskrivninger og finansieringsomkostninger til udbygningen med nye kraftvarmenet og en relativ lav brugertilslutning. Varmeprisen skal ifølge varmeforsyningsloven være omkostningsægte, således at prisen afspejler de reelle omkostningsforhold.

Bedømmelsen af tilskudsbehovet vil derfor blive baseret på varmeprisens niveau i forhold til andre kulkraftvarmeforsyninger, hvorved der vil blive taget hensyn til, om kraftvarmenettet er nyt, eller brugertilslutningen i forsyningsområdet er under opbygning.

Dette indebærer, at forsyningsvirksomheder, som har en forholdsvis lav varmepris, hvilket f.eks. afspejler et udbygget forsyningsnet og en høj varmevirkningsgrad, ikke kan få tilskud.

Det imødeses ud fra de foreliggende oplysninger og vurderinger, at ordningen vil omfatte forsyningsvirksomheder, der har ca. 80.000 ikke tilsluttede par-